

ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΔΙΑΛΕΞΗΣ

Τι πρέπει να γνωρίζει ένας πολεοδόμος για το σχεδιασμό της κινητικότητας, τις συμμετοχικές μεθόδους σχεδιασμού και τον τεκμηριωμένο-με-στοιχεία σχεδιασμό

(What an urban planner needs to know about mobility planning, participatory planning and evidence-based planning)

ΕΚΤΙΜΩΜΕΝΑ ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

- Εξοικείωση με τις έννοιες του σχεδιασμού της κινητικότητας, του συμμετοχικού σχεδιασμού (και λοιπών συμμετοχικών μεθόδων σχεδιασμού) και του τεκμηριωμένου-με-στοιχεία σχεδιασμού
- Εκμάθηση του τρόπου με τον οποίο η εμπλοκή του κοινού μπορεί να προωθήσει τον τεκμηριωμένο-με-στοιχεία σχεδιασμό, κυρίως κατά την άσκηση του σχεδιασμού για την κινητικότητα
- Ταυτοποίηση μερικών τυπικών μεθόδων συμμετοχικού σχεδιασμού που βρίσκουν εφαρμογή κατά την άσκηση πολεοδομικού σχεδιασμού και σχεδιασμού για την κινητικότητα
- Κατανόηση των νέων τάσεων στο σχεδιασμό, βάσει των οποίων οι πολίτες πρέπει να είναι ενεργοί και να ενδιαφέρονται για τη διαδικασία λήψης αποφάσεων - Εισαγωγή στην έννοια της νεογεωγραφίας
- Εκμάθηση των τεχνικών πληθοπορισμού και του τρόπου με τον οποίο μπορούν να φανούν χρήσιμες για την υλοποίηση του τεκμηριωμένου-με-στοιχεία σχεδιασμού
- Κατανόηση των πλεονεκτημάτων και των μειονεκτημάτων των καινοτόμων και παραδοσιακών τρόπων εμπλοκής του κοινού στη διαδικασία σχεδιασμού

ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΤΗΣ ΔΙΑΛΕΞΗΣ

Στο πλαίσιο της εξέλιξης του χωρικού σχεδιασμού, διαπιστώνεται ένα ολοένα αυξημένο ενδιαφέρον των επίσημων συντονιστικών φορέων να προωθούν την εμπλοκή του κοινού στη διαδικασία λήψης αποφάσεων. Νέοι όροι προκύπτουν, όπως αυτός της νεογεωγραφίας, όπου ως κάτοικοι γίνονται αντιληπτοί οι ενεργοί πολίτες. Δεν είναι τυχαίο πως σε ευρωπαϊκό επίπεδο, ολοένα και περισσότερα έργα χρηματοδοτούνται αξιοποιώντας μεθόδους συμμετοχής και πληθοπορισμού, συμβάλλοντας με τον τρόπο αυτό και στην εξοικονόμηση πόρων και χρόνου κατά την άσκηση του σχεδιασμού. The advantages and the disadvantages of those methods are explained by examining examples and case studies. Differences among those perceptions are also mentioned. Taking into account that crowdsourcing is another participatory approach, it is also presented through the examination of good practices not only in crisis management, in which it is prevalent enough, but also in mobility planning.

Για τους παραπάνω λόγους, στη διάλεξη αυτή δίνεται έμφαση σε ζητήματα συμμετοχής του κοινού κατά την άσκηση του πολεοδομικού σχεδιασμού, αφού παρουσιάζονται τέσσερις από τις πιο διαδεδομένες προσεγγίσεις αυτού του τύπου. Αξιοποιώντας παραδείγματα και μελέτες περίπτωσης εξηγούνται τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματα της κάθε μεθοδολογίας ενώ αποσαφηνίζονται οι διαφοροποιήσεις μεταξύ τους. Ως συμμετοχική προσέγγιση νοείται και η μέθοδος του πληθοπορισμού η οποία παρουσιάζεται μέσα από καλές πρακτικές τόσο σε περιπτώσεις διαχείρισης κρίσεων όσο και μέσα από παραδείγματα σχεδιασμού για την κινητικότητα.

Το ζήτημα του σχεδιασμού της κινητικότητας προσεγγίζεται συμπληρωματικά του πολεοδομικού σχεδιασμού, αφού οι δυο τομείς καλούνται να υλοποιούνται και να λειτουργούν συνδυασμένα. Παράλληλα, η αξιοποίηση του σχεδιασμού για την κινητικότητα συμβάλει στην προβολή της σημασίας του συμμετοχικού σχεδιασμού για την επίτευξη του τεκμηριωμένου-με-στοιχεία σχεδιασμού (evidence-based planning), αφού η προώθηση της βιώσιμης κινητικότητας πραγματοποιείται βάσει μετρήσιμων δεικτών, για την εκτίμηση των οποίων οι τοπικές κοινωνίες μπορούν να συμβάλουν.

ΠΗΓΕΣ

Arnstein, S. (1969). A Ladder of Citizen Participation. *Journal of the American Planning Association*, 35(4), 216-224.

Bakogiannis, E., Kyriakidis, C., Siti, M., Iliadis, F. and Potsiou, C., 2017. Toward a methodology for noise mapping using VGI, *VGI: Emerging Applications in Public Science and Citizen Participation*, Lisbon, 27-30 November 2017.

Bakogiannis, E., Potsiou, C., Apostolopoulos, K., & Kyriakidis, C., 2021. Crowdsourced geospatial infrastructure for coastal management and planning for emerging post COVID-19 tourism demand. *Tourism and Hospitality*, 2(2), 261-276.

InPlanEd

INTEGRATED PLANNING APPROACHES IN HIGHER EDUCATION:
COLLABORATIVE EDUCATIONAL PROTOTYPE TOWARDS
INTEGRATED APPROACHES IN THE PLANNING OF INCLUSIVE,
PEOPLE-CENTRIC AND CLIMATE-RESILIENT CITIES

Co-funded by
the European Union

<https://doi.org/10.3390/tourhosp2020016>

Bakogiannis, E., Siti, M., Kyriakidis, C., Christodouloupoulou, G., & Vassi, A., 2019. Tools and Technologies for Enhancing Public Engagement in Sustainable Urban Mobility Planning—The Case of Rethymno, Crete. *Mediterranean Cities and Island Communities: Smart, Sustainable, Inclusive and Resilient*, 237-255. Doi: 10.1007/978-3-319-99444-4_10

Hall, P., 1996. *Cities for Tomorrow: An intellectual history of urban planning and design in the 20th century*. Oxford, UK: Blackwell.

Krizek, K., Forysth, A., & Slotterback, C. S., 2009. Is there a role for evidence-based practice in urban planning and policy?. *Planning Theory & Practice*, 10(4), 459-478. <https://doi.org/10.1080/14649350903417241>

Margerum, R. D., 2002. Evaluating collaborative planning: Implications from an empirical analysis of growth management. *Journal of the American Planning Association*, 68(2), 179-193. <https://doi.org/10.1080/01944360208976264>

Mercurio, S., 2019. Collaborative Planning and Equity. *Homelessness Research & Action Collaborative Publications and Presentations*, 13. Available at: https://pdxscholar.library.pdx.edu/hrac_pub/13 [Retrieved on Nov 7, 2023].

Lane, M. B., 2005. Public participation in planning: An intellectual history. *Australian Geographer*, 36(3), 283-299. doi:10.1080/00049180500325694.

Saad-Sulonen, J., 2012. The role of the creation and sharing of digital media content in participatory e-planning. *International Journal of E-Planning Research*, 1, 1-22. Doi: 10.4018/ijep.2012040101.

Σιόλας, Α., Βάσση, Α., Βλαστός, Θ., Κυριακίδης, Χ., Σίτη, Μ. & Μπακογιάννης, Ε., 2015. *Μέθοδοι, εφαρμογές και εργαλεία πολεοδομικού σχεδιασμού*. Αθήνα: Εκδόσεις Κάλλιπος.

Σπυράτος, Σ., 2010. *Συμμετοχικός χωρικός σχεδιασμός και η συμβολή των τεχνολογιών πληροφορικής και επικοινωνιών - Διπλωματική Εργασία, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας.* -

Tewdwr-Jones, M. & Allmendinger, P., 1998. Deconstructing communicative rationality: A critique of Habermasian collaborative planning. *Environment and Planning A*, 30, 1975-1989. <https://doi.org/10.1068/a301975>

Turner, A., 2006. Introduction to neogeography. *O'Reilly Short Cuts*. O'Reilly Media, Inc.

USGS, n.r. Volunteered Geographic Information. Available at: <https://www.usgs.gov/center-of-excellence-for-geospatial-information-science-%28cegis%29/volunteered-geographic-information> [Retrieved on Nov 5, 2023]

Βασενχόβεν, Λ., 2002. Η δημοκρατικότητα του σχεδιασμού του χώρου και η «αμφισβήτηση» του ορθολογικού μοντέλου, *Αειχώρος*, 1(1), 30-49.